Lietas Nr. C29725814
Lietas arhīva Nr. C-3301-15/9

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2015.gada 10.septembrī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese A.Sviķe
ar tiesas sēdes sekretāri L.Brēdenfeldi,
piedaloties prasītājas pārstāvei zvērinātai advokātei Ingunai Kalniņai un atbildētāja pārstāvei /pers. A/,
atklātā tiesas sēdē 2015.gada 28.augustā izskatīja civillietu /pers. B/ prasībā pret /pers. C/ par uzturlīdzekļu piedziņu.

Aprakstošā daļa

2014.gada 23.oktobrī prasītāja /pers. B/ Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā cēlusi prasību pret atbildētāju /pers. C/ par uzturlīdzekļu piedziņu meitu /pers. E/ un /pers. F/ uzturam līdz laikam, kamēr bērni paši varēs sevi apgādāt. Saskaņā ar 2015.gada 3.augustā tiesā iesniegtajiem prasības pieteikuma grozījumiem, prasītāja lūdz piedzīt katra bērna uzturam uzturlīdzekļus EUR 300,00 apmērā mēnesī. Vienlaikus prasītāja lūgusi piedzīt no atbildētāja visus tiesas izdevumus. Prasība pamatota ar Civillikuma 177.un 179.pantu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2006.gadā noslēgtajā laulībā starp prasītāju un atbildētāju, /datums/dzimusi meita /pers. E/. 2012.gada 20.septembrī laulība šķirta pie notāra, vienlaikus vienojoties, ka atbildētājs meitas /pers. E/ uzturam maksās uzturlīdzekļus LVL 100 apmērā mēnesī.

Pēc laulības šķiršanas 2013.gada 6.martā dzimusi pušu otrā meita /pers. F/. Lai arī atbildētājs atzinis /pers. F/ par savu meitu, par viņu nekādu interesi neizrāda un nesniedz uzturlīdzekļus. Prasītāja norādījusi, ka kopš puses dzīvo šķirti, abas meitas dzīvo pie mātes un ikdienas aizgādību pār bērniem īsteno tikai viņa.

Atbildētājs solījis maksāt uzturlīdzekļus kopsummā EUR 300,00 apmērā mēnesī par abām meitām, tomēr solījumu turējis tikai laika posmā no 2014.gada aprīļa līdz jūlijam, vēlāk uzturlīdzekļu summu abām meitām samazinājis līdz EUR 200,00 mēnesī.

Saskaņā ar prasītājas sākotnējo aprēķinu, kopējie izdevumi mēnesī par bērnu uzturēšanu sastāda EUR 1460,00. Prasītāja uzskata, ka atbildētājam būtu jāsniedz bērniem uzturlīdzekļi kopsummā EUR 600,00 apmērā mēnesī, ņemot vērā atbildētāja labvēlīgo materiālo stāvokli, jo atbildētājs saņem gan invaliditātes pensiju, gan strādā algotu darbu.

Par celto prasību 2014.gada 8.decembrī tiesā saņemti atbildētāja rakstveida paskaidrojumi, kuros atbildētājs norādījis, ka prasību atzīst daļēji, jo nepiekrīt prasītājas pieprasītajai uzturlīdzekļu summai abu bērnu uzturēšanai, kā arī norāda, ka viņa ienākumus sastāda tikai invaliditātes pensija un viņš algotu darbu nestrādā. Atbildētājs norāda, ka ar meitām tiekas regulāri un atbilstoši savu ienākumu apmēram un materiālajam stāvoklim var maksāt uzturlīdzekļus abām meitām Ministru Kabineta noteiktajā minimālajā apmērā. Līdzīgu nostāju atbildētājs pauž 2015.gada 26.jūnijā tiesā saņemtajos papildus paskaidrojumos.

2015.gada 9.aprīlī tiesā saņemta prasītājas atsauksme uz atbildētāja paskaidrojumiem, saskaņā ar kuru prasītāja nepiekrīt atbildētāja atzītajai uzturlīdzekļu summai. Prasītāja uzskata, ka pieprasītā uzturlīdzekļu summa ir samērīga ar atbildētāja ienākumiem, jo atbildētāja oficiālos ienākumus ievērojami papildina neoficiāli gūtie ienākumi. Papildus norāda, ka prasītājas materiālais stāvoklis ir pasliktinājies.

Tiesas sēdē prasītājas pārstāve prasību uzturēja uz prasības pieteikumā un tā grozījumos norādītajiem pamatiem. Lūdza piedzīt uzturlīdzekļus EUR 300,00 apmērā mēnesī katra bērna uzturam. Norādīja, ka vienreiz gadā uz 1.septembri atbildētājam vajadzētu papildus piešķirt prasītājai EUR 50,00 bērnu skolas izmaksu segšanai.

Atbildētāja pārstāve tiesas sēdē prasību atzina daļēji – jaunākās meitas /pers. F/ uzturam EUR 100,00 apmērā mēnesī, savukārt vecākās meitas /pers. E/ uzturam - EUR 130,00 apmērā ik mēnesi, kopā EUR 230,00 apmērā mēnesī. Norādīja, ka atbildētājam nav citu ienākumu, kā tikai invaliditātes pensija. Atbildētāja veselības stāvoklis liedz strādāt algotu fizisku darbu un atbildētājam ir nepieciešams veikt operāciju.

Motīvu daļa

Noklausījusies lietas daļinieku paskaidrojumus tiesas sēdē, pārbaudījusi un novērtējusi lietas materiālus to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma daļēji.

No lietas materiāliem pievienotās dzimšanas apliecības /apliecības numurs/ un dzimšanas apliecības /apliecības numurs/kopijām (lietas 9.-10.lapa), ir redzams, ka /datums/dzimušās /pers. E/ un /datums/dzimušās /pers. F/ māte ir prasītāja /pers. B/ un tēvs atbildētājs /pers. C/.

Lietā noskaidrots, ka pušu laulība šķirta 2012.gada 22.oktobrī pie zvērināta notāra (lietas 59.lapa).

Lietā nav strīda par to, ka nepilngadīgās meitas /pers. E/ un /pers. F/ dzīvo pie savas mātes /pers. B/, kura veic bērnu ikdienas aprūpi un uzraudzību.

Atbilstoši Civillikuma 179.panta pirmās un otrā daļas noteikumiem katra vecāka pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas gan uz tēvu un gan uz māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Strīdus par uzturlīdzekļiem bērniem izšķir tiesa. Pienākums gādāt par bērna uzturēšanu nebeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem.

No lietas materiāliem pievienotajiem dokumentiem ir konstatējams, ka ar Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras 2015.gada 16.marta lēmumu Nr.15/651218 prasītājai tika piešķirts bezdarbnieka pabalsts EUR 11,9053 apmērā par kalendāro dienu periodā no 2015.gada 9.marta līdz 2015.gada 8.decembrim.

Ar Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisijas 2015.gada 17. jūlija lēmumu Nr.30-2015-11786 (lietas 185.lapa) prasītājai noteikta 2.invaliditātes grupa un no Valsts Sociālās apdrošināšanas aģentūras 2015.gada 5.augusta lēmuma Nr.15/1669856 redzams, ka /pers. B/ no 2015.gada 17.jūnija ik mēnesi saņem invaliditātes pensiju EUR 182,96 apmērā (lietas 190.lapa).

No 2015.gada 3.augusta prasītāja uzsākusi strādāt algotu darbu un viņas atalgojums mēnesī sastāda EUR 360,00, pirms nodokļu nomaksas (lietas 191.lapa).

Saskaņā ar prasītājas sākotnējo aprēķinu, kopējie izdevumi mēnesī par bērnu uzturēšanu sastāda EUR 1460,00 (lietas 11.-12.lapa). Prasītāja norādījusi, ka bērnu uzturēšanai mēnesī vidēji no atbildētāja nepieciešami EUR 600,79 (lietas 137.lapa), kas pa pozīcijām tiek sadalīti šādi: EUR 84,90 izdevumi pārtikai, EUR 83,33 – puse no bērnu izdevumu daļas par īri mēnesī, EUR 26,18 - bērnu izdevumu daļa par komunālajiem maksājumiem, EUR 2,67 par gāzi, EUR 1,67 par zemes nodokli, EUR 4,33 par elektrību, EUR 8,81 par televīziju un internetu, EUR 3,71 par telefonu mēnesī.

Izdevumi par saimniecības precēm mēnesī sastāda EUR 6,50, par medikamentiem un vitamīniem - EUR 35,00, par bērnu atpūtu un izklaidi, kā arī ēdināšanu ēdnīcā - EUR 40,00, kancelejas preces izmaksā EUR 5,00, mēnesī, savukārt izdevumi par aukli sastāda EUR 180,00 mēnesī par abiem bērniem kopā, no kuriem atbildētājam jāsedz 90,00.

Bērnu ēdināšana dārziņā mēnesī izmaksā EUR 92,06 (atbildētājam jāsedz EUR 46,03), materiālu iegāde dārziņā - EUR 8,00 (atbildētājam jāsedz EUR 4,00), apģērbam un apaviem - EUR (atbildētājam jāsedz EUR 4,00), matu griešanai bērniem - EUR 5,00 mēnesī (atbildētājam jāsedz EUR 2,50).

Bērnu precēm mēnesī vidēji tiek tērēts EUR 35,38 (atbildētāja daļa - EUR 17,69), transportam EUR 69,20 (atbildētājam jāsedz EUR 34,60). Proporcionāli aprēķināts, ka atbildētājam jāsedz /pers.E/ pulciņa izmaksas EUR 11,90 apmērā mēnesī, /pers.F/ pulciņa izmaksas EUR 15,00 apmērā mēnesī, izmaksas par dāvanām EUR 5,00 mēnesī. Proporcionāli aprēķināts arī, ka atbildētājam jāsedz izmaksas ikgadējiem izdevumiem dārziņam un skolai, uzsākot mācību gadu - EUR 4,17 mēnesī, kā arī izmaksas par mēbelēm, sadzīves, elektronikas precēm EUR 29,89 mēnesī.

Atbildētāja pārstāve tiesas sēdē prasību atzina daļēji, norādot, ka atbildētājs var sniegt uzturlīdzekļus jaunākās meitas /pers. F/ uzturam EUR 100,00 apmērā mēnesī, savukārt vecākās meitas /pers. E/ uzturam EUR 130,00 apmērā ik mēnesi. Norādīja, ka atbildētājam nav citu ienākumu, kā tikai invaliditātes pensija.

Civillikuma 179.pantā noteiktais katra vecāka pienākums uzturēt bērnu, ir samērojams ar viņu spējām un mantas stāvokli, kas strīda gadījumā ir izvērtējams.

Tiesai nav pamata apšaubīt, ka pilnvērtīgam bērnu uzturam un labvēlīgai attīstībai būtu vēlami uzturlīdzekļi prasītājas norādītajā apmērā, tomēr piedzenamo uzturlīdzekļu apmēram ir jābūt samērojamam ar bērna vecāku mantisko stāvokli un objektīvām iespējām sniegt uzturlīdzekļus noteiktā apmērā.

Civillikuma 179.panta piektā daļa noteic, ka minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru nodrošināt bērnam ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto minimālo mēnešalgu un bērna vecumu.

Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumi Nr. 37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam", kas izdoti saskaņā ar Civillikuma 179.pantu, noteic minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru katram vecākam neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa ir pienākums nodrošināt katram savam bērnam.

Saskaņā ar minēto noteikumu 2.punktu katra vecāka pienākums ir katru mēnesi nodrošināt saviem bērniem minimālos uzturlīdzekļus šādā apmērā: katram bērnam no viņa piedzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai – 25% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, katram bērnam no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai – 30% no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Tādejādi minimālais uzturlīdzekļu apmērs, kāds jānodrošina katram vecākam neatkarīgi no viņa mantas stāvokļa, uz lietas izskatīšanas brīdi ir EUR 90,00 (25% no 360,00), ja bērns nav sasniedzis 7 gadu vecumu, un EUR 108,00 (30% no EUR 360,00) no brīža, kad bērns sasniedzis 7 gadu vecumu līdz bērna pilngadības sasniegšanai.

Līdz ar to piedzenamo uzturlīdzekļu apmērs nevar būt mazāks par Ministru kabineta noteikto minimālo bērna uzturlīdzekļu apmēru, kas atbilstoši bērnu pašreizējam vecumam sastāda EUR 108,00 apmērā mēnesī /pers. E/ uzturam, kas ir sasniegusi 7 gadu vecumu, un EUR 90,00 apmērā mēnesī /pers. F/ uzturam, kas ir sasniegusi 2 gadu vecumu.

Lietā konstatējams, ka ar Veselības darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisijas 2014.gada 6.novembra lēmumu atbildētājam noteikta invaliditātes trešā grupa, ar darbspēju zaudējumu 50% procenti (lietas 49.lapa).

No lietas materiāliem pievienotās 2015.gada 9.jūnija Valsts Sociālās apdrošināšanas aģentūras izziņas redzams, ka /pers. C/ no 2014.gada janvāra līdz decembrim ik mēnesi saņēmis invaliditātes pensiju EUR 590,52 (lietas 48.lapa), bet no 2015.gada janvāra līdz maijam ik mēnesi saņēmis invaliditātes pensiju EUR 586,94 apmērā.

No lietas dokumentiem izriet, ka atbildētājam pieder nekustamais īpašums – dzīvokļa īpašums N r 4, kas atrodas adresē /adrese/. Īpašums reģistrēts Aizkraukles rajona tiesas zemesgrāmatu nodaļā Skrīveru novada zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs A/ar kadastra Nr./numurs B/(lietas 97.lapa) un uz to par labu AS „Aizkraukles banka" (pēc nosaukuma maiņas AB LV banka) nostiprināta hipotēka LVL 27444,00 (EUR 39049,29 apmērā.

Saskaņā ar lietā esošo izziņu no CSDD datu bāzēs (lietas 99.lapa) uz atbildētāja vārda reģistrēts transportlīdzeklis /TL marka/, šasijas Nr./šasijas numurs/.

No lietas materiāliem pievienotajiem dokumentiem konstatējams, ka atbildētājs par sev piederošo dzīvokļa īpašumu ik mēnesi veic kredīta maksājumus AB LV bankai aptuveni EUR 150,00 apmērā mēnesī. Minēto apstiprina /pers. C/ AB LV bankas konta izraksti (61.-63.lapa), SEB bankas konta izraksti (64.-81.lapa) un kredīta atmaksas grafiks (lietas 118.lapa).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8.panta pirmo daļu tiesa noskaidro lietas apstākļus, pārbaudot pierādījumus, kuri iegūti likumā noteiktajā kārtībā. Civilprocesa likuma 104.panta pirmā daļa noteic, ka pušu un trešo personu paskaidrojumi, kuri ietver ziņas par faktiem, uz kuriem pamatoti viņu prasījumi vai iebildumi, atzīstami par pierādījumiem, ka tos apstiprina citi tiesas sēdē pārbaudīti un novērtēti pierādījumi.

Apmierinot prasītājas lūgumu, no SIA /Nosaukums/ tika pieprasīta informācija par naudas pārskaitījumiem /pers. C/. SIA /Nosaukums/ sniegusi atbildi, kurā informējusi, ka 2004.gadā atbildētājam tika četri pārskaitījumi par metināšanas pakalpojumiem - 2014.gada 25.jūnijā veikti divi maksājumi EUR 130,00 apmērā un EUR 70,00 apmērā, 2014.gada 14.jūlijā veikts maksājums EUR 180,00 apmērā un 2014.gada 21.jūlijā EUR 120,00 apmērā (lietas 196.-197.lapa).

Tādējādi konstatējams, ka maksājumi veikti 2014.gadā, pirms prasības celšanas tiesā. Lietā nav pierādījumu par to, ka pēc prasības celšanas tiesā, tajā skaitā 2015.gadā, atbildētājs būtu saņēmis kādus naudas pārskaitījumus vai izmaksas no SIA /Nosaukums/ vai citām fiziskām vai juridiskām personām, kurus varētu vērtēt kā atbildētāja ienākumus.

No lietas materiāliem pievienotās Valsts ieņēmumu dienesta 2015.gada 3.septembra izziņas (lietas 179.lapa) ir redzams, ka atbildētājs 2014.gadā un 2015.gadā nav guvis darba ienākumus.

Atbildētājam nepieder nekustamie īpašumi, no kuriem atbildētājs gūtu kādus ienākumus.

Līdz ar to lietā nav iegūti pierādījumi par to, ka atbildētājs pēc prasības celšanas tiesā gūtu kādus papildus neoficiālus ienākumus.

Lietas materiāliem pievienotā 2015.gada 9.jūnija Valsts Sociālās apdrošināšanas aģentūras izziņa apliecina, ka /pers. C/ no 2015.gada janvāra līdz maijam ik mēnesi saņēmis invaliditātes pensiju EUR 586,94 apmērā. Tādējādi secināms, ka invaliditātes pensija EUR 586,94 apmērā ir vienīgie atbildētāja regulārie ikmēneša ienākumi, jo par citiem ienākumu avotiem, kas attiektos uz izskatāmo lietu pēc prasības celšanas tiesā, lietā pierādījumu

nav.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 190.panta otrās daļas normām, tiesa spriedumu var pamato uz apstākļiem, kas nodibināti ar pierādījumiem lietā. Tādējādi prasītājas viedoklis par to, ka atbildētājs sava veselības stāvokļa dēļ ir spējīgs strādāt algotu darbu un gūt ienākumus, nevar būt par patstāvīgu pamatu uzturlīdzekļu piedziņai prasītājas norādītajā apmērā.

Lietā noskaidrots, ka šķirot laulību, 2012.gada 20.septembrī puses rakstveidā vienojās par uzturlīdzekļiem meitas /pers. E/ uzturam LVL 100,00 apmērā mēnesī (lietas 38.lapa).

Tiesa izvērtē vecāku spēju sniegt uzturlīdzekļus bērniem konkrētā apmērā, novērtējot lietā esošos pierādījumus uz lietas izskatīšanas brīdi. Tādējādi tiesa vērtē atbildētāja mantas stāvokli un spēju sniegt uzturlīdzekļus uz lietas izskatīšanas brīdi.

Novērtējot lietas materiālos esošos rakstveida pierādījumus par atbildētāja mantisko stāvokli, tajā skaitā ikmēneša ienākumiem - invaliditātes pensiju EUR 586,94 apmērā, kopsakarā ar atbildētāja ik mēnesi veicamajiem izdevumiem, tajā skaitā kredīta maksājumu EUR 150,00 apmērā mēnesī, tiesa atzīst, ka nav pamata piedzīt uzturlīdzekļus EUR 300,00 apmērā /pers. E/ uzturam ik mēnesi un EUR 300,00 /pers. F/ uzturam ik mēnesi, jo tas pārsniedz atbildētāja ikmēneša ienākumu apmēru EUR 586,94, tādējādi nav samērīgi ar atbildētāja mantas stāvokli.

Izvērtējot lietas materiālus to kopumā, tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma daļēji, piedzenot no atbildētāja par labu prasītājai uzturlīdzekļus meitas /pers. F/ uzturam EUR 100,00 apmērā ik mēnesi un meitas /pers. E/ uzturam EUR 130,00 apmērā ik mēnesi, sākot no prasības celšanas brīža tiesā – 2014.gada 23.oktobra, līdz bērnu pilngadībai, nosakot, ka piedzenamo uzturlīdzekļu apmērs nevar būt mazāks par 30% no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas. Tiesas ieskatā piedzīto uzturlīdzekļu apmērs ir samērīgs ar atbildētāja mantas stāvokli un bērnu pašreizējo vecumu.

Vienlaikus piedzenamo uzturlīdzekļu summā par laika periodu no 2014.gada 23.oktobra ir ieskaitāmi tie uzturlīdzekļu maksājumi, kurus /pers. C/ ir samaksājis /pers. B/ labprātīgi.

Tiesa atzīst, ka prasība pārējā daļā – daļā par uzturlīdzekļu piedziņu meitas /pers. E/ uzturam EUR 170,00 apmērā mēnesī, kā arī daļā par uzturlīdzekļu piedziņu meitas /pers. F/ uzturam EUR 200,00 apmērā mēnesī, ir noraidāma.

Ņemot vērā, ka uzturlīdzekļi bērnu uzturam tiek piedzīti ar tiesas spriedumu, no prasības celšanas brīža tiesā - no 2014.gada 23.oktobra, uzturlīdzekļu piedziņa saskaņā ar 2012.gada 20.septembra vienošanos, kas noslēgta starp prasītāju un atbildētāju meitas /pers. E/ uzturam LVL 100,00 apmērā mēnesī, ir pārtraucama.

Tiesa norāda, ka gadījumā, ja atbildētāja mantiskais stāvoklis uzlabojas un mainās faktiskie apstākļi, prasītājai ir tiesības celt jaunu prasību tiesā par uzturlīdzekļu apmēra palielināšanu bērnu uzturam.

Iesniedzot tiesā prasību par uzturlīdzekļu piedziņu, prasītājs saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.pant pirmās daļas 3.punktu ir atbrīvots no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmās daļas noteikumiem, tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos. Līdz ar to, no atbildētāja valsts ienākumos ir piedzenama nesamaksātā valsts nodeva par uzturlīdzekļu piedziņu, kas atbilstoši Civilprocesa likuma 35.panta pirmās daļas 3.punktam ir aprēķināma no maksājumu kopsummas par vienu gadu, proti, no EUR 2760,00 un sastāda EUR 345,14.

Tāpat saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.pantu un 42.panta pirmo daļu, no atbildētāja valsts ienākumos piedzenami izdevumi, kas radušies sakarā ar lietas izskatīšanu EUR 17,09 apmērā (lietas 2.lapa).

Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa noteic, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta (a) apakšpunktā noteikts, ka ar lietas vešanu saistītie izdevumi advokāta palīdzības samaksai prasībās, kurām ir mantisks raksturs un kurās prasības summa nepārsniedz 8500 euro, atlīdzināmi to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 30 procentiem no prasījuma apmierinātās daļas.

Prasītāju lietā pārstāvēja zvērināta advokāte Inguna Kalniņa (lietas 61.-162.lapa). No lietas materiāliem pievienotajiem maksājuma uzdevumiem (lietas 184. un 199.lapa) ir redzams, ka prasītāja veikusi apmaksu advokātei par pārstāvību civillietā EUR 30,00 un EUR 50,00 apmērā, kopā EUR 80,00 apmērā. Līdz ar to no atbildētāja par labu prasītājai ir piedzenami ar lietas vešanu saistītie izdevumi advokāta palīdzības samaksai EUR 80,00 apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 193., 39.pantu un 42.panta pirmo daļu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. B/, personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus meitas /pers. E/, personas kods /personas kods/, uzturam EUR 130,00 (viens simts trīsdesmit *euro* 00 centi) apmērā mēnesī, bet ne mazāk kā 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, sākot no 2014.gada 23.oktobra līdz /pers. E/ pilngadībai – 2026.gada 19.janvārim.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. B/, personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus meitas /pers. F/, personas kods /personas kods/, uzturam EUR 100,00 (viens simts *euro* 00 centi) apmērā mēnesī, bet ne mazāk kā 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, sākot no 2014.gada 23.oktobra līdz /pers. F/ pilngadībai – 2031.gada 6.martam.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. B/ ar lietas vešanu saistītos izdevumus EUR 80,00 (astoņdesmit *euro* 00 centi) apmērā.

Noraidīt /pers. B/ prasību daļā par uzturlīdzekļu piedziņu meitas /pers. E/ uzturam EUR 170,00 apmērā mēnesī.

Noraidīt /pers. B/ prasību daļā par uzturlīdzekļu piedziņu meitas /pers. F/ uzturam EUR 200,00 apmērā mēnesī.

Noteikt, ka piedzīto uzturlīdzekļu summā par laika periodu no 2014.gada 23.oktobra ir ieskaitāmi tie uzturlīdzekļu maksājumi, kurus /pers. C/ ir samaksājis /pers. B/ labprātīgi.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu valstij nenomaksāto valsts nodevu par uzturlīdzekļu piedziņu EUR 345,14, kas iemaksājama kontā **Nr. LV55TREL1060190911200, Saņēmējs: Valsts kase, Reģistrācijas numurs 90000050138, saņēmēja banka: Valsts kase, BIC kods TRELLV22,** iemaksas mērķis: civillieta Nr.C29725814.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 17,09, kas iemaksājami kontā Nr.LV51TREL2190458019000, saņēmējs: Tiesu administrācija, NMR 90001672316, saņēmēja banka: Valsts kase, kods TRELLV22, iemaksas

mērķis: civillieta Nr.C29725814.

Noteikt /pers. C/, personas kods /personas kods/, termiņu sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesas izdevumu samaksu valsts ienākumos 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Labprātīgi izpildot spriedumu daļā par tiesas izdevumu samaksu, maksājumu dokumenti, kas apstiprina valsts nodevas un ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu nomaksu valsts ienākumos, iesniedzami Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā, 105.kabinetā vai nosūtāmi pa pastu.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 (divdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Pilns tiesas spriedums faktiski sastādīts 2015.gada 1.oktobrī.

Tiesnese A.Sviķe